



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCII. ad annum CCCCXXX.

Parisiis, 1644

VII. Quod vnicuique, etiam iusto, non solum pro aliis, sed & pro semetipso
dicere oporteat: Dimitte nobis debita nostra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

fructibus enim mandatorum Dominus loquebatur, vbi non ait: Sine me difficilis potestis facere: sed ait: *Sine me nihil potestis facere.*

*Ioan. 15.*ANNO
CHARTI
414.

VI.

Cod. Can.
cap. 114.
Conc. Afr.
cap. 81.
i. Ioan. 1.

Ibidem.

Item placuit, quod ait S. Ioannes apostolus: *Si dixerimus quia peccatum non habemus, nosipso seducimus, & veritas in nobis non est:* quisquis sic accipendum putauerit, vt dicat, propter humilitatem oportere dici, nos habere peccatum, non quia vere ita est, anathema sit. Sequitur enim Apostolus, & adiungit: *Si autem confessi fuerimus peccata nostra, fidelis est & iustus, qui remittat nobis peccata, & mundet nos ab omni iniquitate.* Vbi satis appareat, hoc non tantum humiliter, sed etiam veraciter dici. Poterat enim Apostolus dicere: *Si dixerimus quia non habemus peccatum, nosipso extollimus, & humilitas in nobis non est:* sed cum ait: *Nosipso decipimus, & veritas in nobis non est,* satis ostendit, eum qui se dixerit non habere peccatum, non verum loqui, sed falsum.

VII.

Cod. Can.
cap. 115.
Conc. Afr.
cap. 82.
Marth. 6.

Jacob. 3.

Item placuit, vt quicumque dixerit, in oratione dominica ideo dicere sanctos: *Dimitte nobis debita nostra,* vt non pro seipsis hoc dicant, quia non est eis iam necessaria ista petitio, sed pro aliis qui sunt in suo populo peccatores: & ideo non dicere vnumquemque sanctorum: Dimitte mihi debita mea, sed: *Dimitte nobis debita nostra,* vt hoc pro aliis potius, quam pro se iustus petere intelligatur, anathema sit. Sanctus enim & iustus erat apostolus Jacobus, cum dicebat: *In multis enim offendimus om-*

INNOCENTIVS MILEVITAN. II. HONORIVS THEODOSIVS } IMP. 367
P. I.

ANNO CHRISTI 416. nes. Nam quare additum est, omnes, nisi ut ista sententia conueniret & psalmo, vbi legitur: *Non in tres in iudicium cum seruo tuo, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens?* Et in oratione sapientissimi Salomonis: *Non est homo qui non peccet.* Et in libro Iob: *In manu omnis hominis signat, ut sciat omnis homo infirmitatem suam.* Vnde etiam Daniel sanctus & iustus, cum in oratione pluraliter diceret: *Peccavimus, iniquitatem fecimus, & cetera,* quæ ibi veraciter & humiliter confitetur, ne putaretur, quemadmodum quidam sentiunt, hæc non de suis, sed de populi sui potius dixisse peccatis, postea dixit: *Cum ibidem orarem, & confiterer peccata mea, & peccata populi mei Domino Deo nostro: noluit dicere, peccata nostra sed & populi sui dixit: & sua: quia futuros istos, qui tam male intelligerent, tamquam prophe- ta præuidit.*

VIII.

Item placuit, vt quicumque verba ipsa dominicæ orationis, vbi dicimus: *Dimitte nobis debita nostra*, ita volunt a sanctis dici, vt humiliter, non veraciter, hoc dicatur, anathema sit. *Quis enim ferat orantem, & non hominibus, sed ipsi Domino mentientem, qui labiis sibi dicit dimitti velle, & corde dicit, quæ sibi dimittantur, sed debita non habere?*

Cod. Can.
cap. 116.
Conc. Afr.
cap. 83.
Math. 6.

Hucusque de fide contra Pelagianos, nunc regulæ tractentur ecclesiasticæ.

IX.

Placuit, vt non sit ultra fatigandis fratribus anniversaria necessitas, sed quoties exegerit causa communis, id est, totius Africæ, vndecumque ad

Cod. Can.
cap. 95.
Conc. Afr.
cap. 62.